

SJÓNVARPIÐ

Týsdag kl. 21.45

Providence

Ein viðagitin franskur filmur frá 1977. Leikstjórnin Alain Resnais er nögv róstur fyrir hendan heldur snediga film.

Sögan snýr seg um ein kendan rithöfund. sum nú er vorðin gamal og skjött væntar at doyggja.

Eina nátt, hann hefur húskað um seg, ákærir hann öll fyrri óndskap og illvilja. Sonin Claude leggur hann undir at vilja beina fyrir sær, so sleppast kann undan tí sjárrisla og mjarrandi pápanum. Hann er av tí fatan, at

sonarkonan er ónögð í hjúnarlagnum við Claude — hetta brúkar hann til at gera enn meira ónáðir, serliga millum bróðurnar Claude og Kevin. Sögan gerst alt meira dapur, og væntar tú, at ein brotsgerð hverja lotu kann verða fræmd.

Tað er kendi enski sjónleikarin Sir John Gielgud, sum hefur hövuðsleiklutin.

Fríggjadag

Emma

5 (6). Emma klárar seg væl sum handilskona, men hennara privatliv er so sum so. Hon er júst vorðin

Sunnudagin kl. 22 kemur 1. partur av sendingini um liv og lagnu hjá Kaj Munk.

Kaj Munk var danskur prestur og rithøvundur. Í 30-árunum var hann viðhaldsmaður Hitlers, men gjørdist í 40-árunum harður mótsæðumaður. Kaj Munk varð skotin av týskarum í 1944, einans 46 ára gamal.

Elin S. Jacobsen skýrvar

ÚTVARPSUMMÆLI

Hevði ein kanning verið gjørd av, hvussu nögv fólk lurta eftir Útvarpi Føroya, hevði hon helst vist eitt sera stórt lurtaratal. Men hinvegin er lítið at ivast í, at hevði ein onnur kanning verið gjørd av, hvussu væl tey høvdu lurtað, og hvussu nögv tey høvdu fingið við, hevði úrslitið verið eitt heilt annað. Tað er so ymist, hvat fólk krevja av einum útvarpi.

Summi lurta, tí tey vilja fylgja við, hvat ið hendir her á landi og í útheiminum, tey vilja gjøgnum fjølmiðlarnar gera sær eina heildarmynd av samfelagnum og teirra støðu í tí umhvørvi, tey liva í. Hjá øðrum er nóg mikið at vita, at verðin gongur sína gongd, og at fáa ljóðini, sum prógva tað, inn í húsin — tað gevur ein vissan trygg-leika, og so kann ein tosa við onnur um tað, sum verður sagt í útvarpinum. Onnur leggja meira dent á undirhald, og hjá einsamøllum kann tað vera gott at fáa

ræddir og tónleik at bróta tægnina.

Hjá okkum verða tilíkar kanningar ikki gjørdar. Tær hava meira týðning í londum, har útvarp og sjónvarp verða fíggað við lýsingum og reklamum, tá ræður um at kunna vísa á stórt lurtara/hyggiartal fyrri at fáa fíggiarstuðul. Harafurimóti hava okkara luftbornu fjølmiðlar skyldur, ið fylgja við einkarrættinum, t.d. at virða talufrælsið, at bera objektiv og saklig tíðindi og kunneleika um týðandi hendingar og viðurskifti í samfelagnum. Teir skulu tí ansa eftir, at allar meiningar fáa innivist, og at øll samfelagsviðurskifti verða lýst sum frægast. Vit lurtarar hava rætt til at tala at, tá ið vit halda, at sendingarnar eru ov einstáttaðar, ella tá ið vit halda nakað verður tagt burtur, sum má haldast at hava almennan áhuga; tí útvarp og sjónvarp hava ta stóru uppgávu at skula tæna

øllum í samfelagnum.

Ein kann spyrja, hvussu útvarpið skal kunna liva eftir hesum setningi, ikki minst nú í summartíðini frá maí til september, tá ið senditiðin er skotin niður til 7-8 tímar um dagin, leygar- og sunnudagar tó nakað longri. Ein leyslig uppteljing eftir skránni, sum hon er lýst í bløðunum visir, at av hesum 7-8 tímum fara 3 1/2 til 4 1/4 tímar til tónleik, 1-2 tímar til endursendingar. So státt er ikki nögv eftir tí tíðindi, samrøður, frásagnir, upplestur, ítrótt, gudstænastur o.a. ið skal til fyrri at útvarpið kann koma útyvir at vera so fjølbroytt, sum tað av rættum eigur.

At ummæla útvarp í summartíðini hevði helst verið at spurt upp í saman eftir tí, sum ikki varð sent. Hesin táttur verður tí niðurlagdur her í bløðnum fyrri fyrst.

SJÓNVARPSUMMÆLI

Johan Samuelsen skýrvar

Tíðindasensatióin í degi og viku týskvøldið var frikenning handilsskúlastjórans í sokallaðu handilsskúlagøsluni, sum nú, tá ið samanumkom, als ongin gøla var, og hevði onki hald í veruleikanum, men harafurimóti hevur verið ein óhugnalig manna-jagstran, sum eg helt hoyrði eini farnari tíð til! Hetta málið h evur verið tugt og jaglað út ímóti einum hálvum ári av fjølmiðlum landsins, serliga teimum báðum SVF og Óyggiatíðindi, og uttan íva hava menn hildið hetta verið gott tíðindatilfar, og tá er onki óført í pressuni, líkamikið hver verður raktur. Av tí at sjónvarpið hevur verið so iðað at fylgt við í hesum málinum í vetur og í vár, so haldi eg eisini, at almannakunngerin av frikenningini í degi og viku kundi fingið eina betri og nágreiniligari viðger, enn hon fekk — ein stuttur og snøggur upplestur, tað var alt! Virkar ikki sørt óbúgvíð, tá hugsað verður um vátanina fyrri í ár.

Hesin almenni stovnur kann ikki loyva sær at sleppa hesum máli upp á fjall — skal land okkara roknast fyrri

at vera eitt veruligt rættarsamfelag, so er neyðugt, at bæði fjølmiðlar og myndugleikar landsins fylgja hesum máli upp, bæði so og so. Annars dugi eg ikki at siggia nakran mun á heksajaktunum í svartastu miðeldi, og teimum sum hava gingið fyrri seg í fjølmiðlum landsins og á tingi, við Hergeiri Nielsen á odda, ímóti handilsskúlastjóranum hetta seinasta hálsa árið. Livst, so spyrst?

Nú var svensk-norska raðsendingin »Reyður kavi« liðug, og tungt var at siga farvæl. Hetta var undirhald av besta slag fyrri alla familjuna, og hóast sendingarnar vóru 6 í tali, so var spennigur til tað síðsta, og ikki bara tað, har var eisini talan um skemt, so tað forsló — ein sovorðin passaligur blandigur av skemti og álvara gjørdi silt til at sendirøðin gjørdist so væleydnað, sum hon var. Her kann ein ikki lata vera við at nevna Evert, henda »undarlig« drongin, sum kom at uppliva so nögv undir krígunum á marknaeiðini millum Noreg og Svøríki og sum so fáur tók í álvara 0 sera væl lýstur

persónur, og spælið var fyrsta floks.

Tað verður oftani tikið tilk tey, um ein so kann siga, framíj. J. árettindini f. øyingar hava at skilja skandinavisku málini, í hvussu so er norskt og danskt — og hvi ikki stuðla norrøna tankanum, við at lata vera við at nýta bæði tíð og pengar í SVF uppá at umseta úr norskum, hetta mátti verið eitt upplagt høvi hjá hesum stovni, at ment norrøna samskifti.

Ítrótturin hóskvøldið í seinastu viku var nakað legið nakað. Í lýstu skránni í bløðunum stóð, sum vant, at byrjað varð klokkan 19.30, men gakk. Á skermin var slongd 58 staðin (tað kvøldið uttan stavivillurl): kl. 20 Dagur og vika, aftaná fótbóltur Danmark — Polen — liðugt. Hvi varð ongin ítróttur sendur henda fyrsta hálsa tíman, sum lýst var, og hvi er ítróttur næstan vorðið tað sama sum fótbóltur í SVF? Ert tú ikki áhugaður í fótbólti, tá talan er um ítrótt í sjónvarpinum, so ert tú illa farin!